

**Урок мужності «Ти – вічний біль, Афганістан»
до Дня вшанування учасників бойових дій
на території інших держав
(Підготував і провів вчитель Шоптенко С.М)**

Мета:

навчальна: ознайомити учнів з однією із трагічних сторінок історії, через поезію, пісні, спогади учасників тих подій, донести до юних сердець, що будь-яка війна – це безумство, катастрофа для людства;

виховна: виховувати у дітей почуття патріотизму, поваги та шани до тих, хто став свідком і учасником військових подій в Афганістані.

Наочне оформлення: ноутбук, мультимедійний проектор, екран, фільми.

Місце проведення: актовна зала.

Дата проведення: 19.02.2016 р.

Хід заходу

1-й ведучий. Доброго дня, шановні гості та присутні в цій залі. Сьогодні ми запросили вас з нагоди 27-річчя виведення військ колишнього Радянського Союзу з Афганістану. І сьогоднішнє свято я хочу розпочати такими словами:

Війна. Чужа. Неждана. Непотрібна.

Геройство. Біль. Дочасна сивина.

Прокляття чаша випита до дна.

Жорстока тиша. Вибухоподібна.

Війна. Війна. Війна.

Фільм:

2-й ведучий. На нашому заході присутні:

- директор школи Купресва Нінель Миколаївна;
- учасники бойових дій в Афганістані полковник у відставці Ситніченко Юрій Миколайович;
- представник Сумського міського комісаріату капітан Трубочов Андрій Сергійович.

1-й ведучий. Афганська війна,... брудна, неоголошена... Та хіба війни бувають чистими? Будь-яка несе смерть, каліцтво, вдягає в жалобу тисячі сердець, материнських сердець. У війни холодні очі, у війни свій рахунок, своя безжальна арифметика.

2-й ведучий. Сьогодні ми зібралися на свято Пам'яті, присвячене воїнам-інтернаціоналістам, які загинули в афганській війні.

1-й ведучий.. Що ми знаємо про афганську війну? Можна розказати про ту страшну неоголошену війну, що розтяглася на довгих 10 років, мовою цифр. Будь-яка війна у цифрах — це страшно й моторошно.

2-й ведучий.. Для кожного з більш ніж 600 тисяч тих, хто служив в Афгані, вона була і залишається своєю. Через горнило радянсько-афганської війни пройшло більше 160 000 українців. Українських солдатів загинуло майже 15 тисяч, 35 тисяч було поранено, тисячі потрапили в полон.

1-й ведучий. 15 лютого минає 27 рік із дня закінчення війни в Афганістані. Але ця війна назавжди залишиться болем у серцях нашого народу.

2-й ведучий. Потрапивши на палаючу Афганську землю, мужні воїни-

інтернаціоналісти всім серцем прийняли її біль, як свій, і до останнього подиху захищали інтереси її багатостраждального народу.

1-й ведучий. В ім'я волелюбного афганського народу, ім'я миру, братерства на землі, вони, не вагаючись, готові були віддати найдорожче - життя. Багатьом із них ніколи уже не повернутися до рідної хати, не побачити ні рідних, ні неба, ні гарної землі. Вони полягли навіки: кого поховали товариші, хто пошматований розлетівся в прах на гігантських фугасах. І тільки гнівний його дим понесли над землею східні вітри.

2-й ведучий. *А мене вчора опять Афган приснився.*

Хотя уже прошло немало лет,

Приснились мне в туманной дымке лица

Друзей моих, которых с нами нет.

Слово надається учаснику бойових дій в Афганістані полковнику у відставці Ситніченку Юрію Миколайовичу.

1-й ведучий. *Поклянемся, друзья,*

Не забыть тех парней

Тех, кто жизни отдал на афганской земле.

Пам'ять в сердце о них сохраним навсегда

Если только самим жизнь подарит судьба.

2-й ведучий. Час і досі не загоїв рану - цей одвічний біль Афганістану. Чи мало літ минуло відтоді, як вивели з Афганістану війська, але рани цієї війни кровоточать й досі. Не можуть Матері забути загиблих та покалічених синів, а дружини та Діти - своїх чоловіків і батьків.

1-й ведучий. Усі вони любили життя, любили своїх батьків, своє місто, село. Були вірними друзями, жили щасливо і мріяли про майбутнє. Та не всім судилося повернутися до рідних домівок.

2-й ведучий.

Стільки років щасливої тиші,

Та вривається голос в ефір,

Що благає. Нагадує. Кличе:

Захистіть, збережіть, люди мир!

Кожен день, кожен час пам'ятайте?!

Скільки жертв нам війна принесла.

Все, що можна, для миру віддайте,

Збережіть для нащадків життя!

1-й ведучий.

Слово для привітання та вручення приписних посвідчень учням – юнакам надається **директору школи Купреєвій Нінель Миколаївні та представнику Сумського МВК капітану Трубачову Андрію Сергійовичу.**

Пісня ...

2-й ведучий.

Шановні друзі! На цьому наша зустріч завершується. Нашим гостям і всім присутнім у залі бажаємо здоров'я, щастя, миру, душевного спокою, злагоди, добробуту у великому домі, названому - Україна. Дякуємо, що ви до нас завітали.